

Les arestes d'una vaga

És temps de pedagogia. El món que ve porta inscrita l'amenaça de canvis profunds. Uns canvis que no presagien una millora del benestar generalitzada arreu del planeta. I si bé el benestar no podrà créixer indefinidament, en canvi, ha de créixer la justícia social. Al que no es pot renunciar, és a un món més just.

La vaga general convocada pel 27 de gener més que una pressió sobre el Govern central, ben segur que serà un punt d'inflexió per a entendre com s'ha d'afrontar la crisi econòmica. No des del punt de vista estrictament financer, sinó amb totes les seues implicacions socials. Les mesures que ha pres el Govern de l'estat, sobretot les referents a la flexibilització laboral, és normal que preocupen l'esquerra d'aquest país i els treballadors. L'increment constant de l'atur ha creat un temor generalitzat. I alhora, drets que ha costat molts anys d'aconseguir i que, malauradament, en aquest país fa pocs anys que es poden exercir, es veuen amenaçats per dialèctiques maximalistes.

Però tot i això, cal dir que no és temps per a demagògies. La flexibilització laboral no és més greu que uns contractes temporals que sovint han inflat una dinàmica de disminució de llocs de treball. És evident que en aquestes mesures governamentals, a les quals respon la vaga, hi ha un intent de racionalització més seriós que el que els grans sindicats volen creure.

Però la preocupació s'ha instal·lat en la pell de moltes famílies. I també, la por al que vindrà després. Una por lògica. No fa gaires dies, es començaven a aixecar veus de determinada central patronal sobre els "problemes" que creen les dones embarassades en el món laboral. Entrar en aquesta espiral, intentar retallar drets basats en la dignitat humana i aconseguits a través de dècades d'esforç seria fer un retrocés en la història vertiginós. I, això també s'ha d'evitar.

No es pot matar tot el que és gras, diu la dita popular. I aquest és el missatge que patronal i sindicats haurien d'incloure en el seu diàleg. Ni les possibilitats d'internacionalitzar l'economia de l'estat depenen d'aquesta vaga, ni la flexibilització laboral ha de significar l'escalada depravadora de la patronal. Amençar amb els vells dimonis des d'un costat i des de l'altre és un mal exemple. Segurament el Govern espanyol ha d'explicar amb més profunditat quin és l'abast d'aquestes mesures i quins en són els límits. També ha d'anar més enllà de les paraules i començar a aplicar mesures que exemplifiquen que estimular l'economia productiva no ha de voler dir necessàriament propiciar guanys indefinits de la patronal. És temps de pedagogia. El món que ve porta inscrita l'amenaça de canvis profunds. Uns canvis que no presagien una millora del benestar generalitzada arreu del pla-

neta. I si bé el benestar no podrà créixer indefinidament, en canvi, ha de créixer la justícia social. Al que no es pot renunciar, és a un món més just.